

CLAU

ADVERBIS I LOCUCIONS ADVERBIALS

1. VALÈNCIA BUSCA LA MEDITERRANEÏTAT

La ciutat de València, vista **des de prop** o **des de dins**, es presenta com una urbs molt despersonalitzada, amb moltes ciutats dintre seu. Es troba, però en un període de recerca de la identitat, igual que tot el País Valencià, **potser** no tan intensament, si més no. Una identitat encaminada ara principalment cap a la mediterraneïtat.

Amb aquesta recerca de la identitat mediterrània de València és pretén **sense** dubtes col·locar la ciutat **al davant de** l'activitat cultural. Es vol guanyar **així** un paper que ja havia jugat durant molts segles, situada fins i tot per **davant** de Barcelona en matèria cultural. València va ser **durant** un temps la capital de l'àrea cultural catalana i, **per extensió**, de tota la Mediterrània.

Aquells eren uns altres temps i unes altres circumstàncies. No obstant això, hi ha ara l'intent de ser al carrer i prova **ben** palesa en són la Mostra de Cinema del Mediterrani, la Trobada de Música del Mediterrani o l'Encontre d'Escriptors del Mediterrani.

Podria ser, paradoxalment, que València es convertira en capital de la mediterrània **sense** haver aconseguit ser la capital del País Valencià. Sovint es parla d'ella com del Cap i Casal, però és un paper que va perdre i que no ha sabut recuperar. València no és punt de referència obligat per als ciutadans del País Valencià. Ben al contari, les diferències amb les altres ciutats valencianes, com poden ser Alacant, Alcoi, Castelló o Elx, s'accentuen **en** contraposar-les.[...] L'objectiu és **ben** clar, impedir que València es transforme en capital d'un país que no acaba de vertebrar-se. [...]

Quan ens endinsem **cap al** centre, **pel** carrer la Pau, **amb** la torre de Santa Catalina **al fons**, hom no pot imaginar el panorama que veurà després. Aquest carrer és ben bé un dels més bonics de València amb cases d'una mateixa època i d'una mateixa altura, arrencades a un costat i a l'altre. La torre, **al fons**, li dóna una bella perspectiva i sembla l'objectiu final. [...]

El Món, juny 1985

2. **Manera:** així, per extensió, ben, sense, amb. **Lloc:** des de prop, cap al, des de dins, davant, al fons, al davant de, pel. **Temps:** durant, en. **Dubte:** potser.

3. Possibles solucions

- a) Vam arribar **tard/prompte** a Santa Pola.
- b) Les ferramentes estan dins d'una caixa que hi ha **dalt/baix**.
- c) El parc? Doncs, haurà de seguir **amunt/avall** per aquesta costera; en arribar al cantó, gire **a la dreta/ a l'esquerra** i, **de seguida**, el podrà veure.
- d) **Demà** anirem a visitar el nostre amic Pere.
- e) Eva **no** ha pogut arribar més **prompte/d'hora** perquè l'autobús ha eixit **tard**.
- f) Tinc set: em poses **un poc d'**aigua?
- g) Jaume va afirmar que no sabia qui era aquell home, que **mai** l'havia vist.
- h) **De segur que / Segurament** l'any que ve estudiaré **més** que **enguany**.

4.

còmode: **còmodament**; necessari: **necessàriament**; arbitrari: **arbitràriament**; trist: **tristament**; efectiu: **efectivament**; mutu: **mútuament**; grat: **gratament**; net: **netament**; indefugible: **indefugiblement**; just: **justament**; obert: **obertament**; comú: **comunament**